

CĂTRĂ TIMOTHEIU
CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP I

Lavel , apostolul lui Iisus Hristos, 1
 pren voia lui Dumnezeu, după 2
 făgăduința vieții cei ce iaste în 3
 Hristos Iisus, Lui Timotheiu, 4
 iubitului fiu: Dar, milă, pace de 5
 la Dumnezeu Părintele și Hristos Iisus 6
 Domnul nostru! Mulțămesc lui Dumne- 7
 zău, Căruia slujăsc de la strămoși cu curată 8
 știință, cum neîncetat am cea de tine pome- 9
 nire la rugile meale, ziua și noaptea, Poh- 10
 tind a te vedea, aducîndu-mi aminte de lacră- 11
 mile tale, ca de bucurie să mă umplu. 12
 Aducere-aminte luînd de cea ce iaste întru 13
 tine nefățarnică credință, carea au lăcuit 14
 întîiu în moașă-ta Loida și la maica ta Ev- 15
 nica, și adevérit sînt că și întru tine. Pen- 16
 tru care lucru aducu-ț aminte să ațîți darul 17
 lui Dumnezeu, carele iaste întru tine pren 18
 punerea mînilor meale. Pentru că n-au
 dat noao Dumnezeu duh de teamere, ce de
 puteare și de dragoste și de întregăciunea
 minții. Decii să nu te rușinezi de mărtu-
 ria Domnului nostru, nici de mine, cel legat
 al Lui, ce împreună rău pătimeaște cu Evan-
 ghelia, după putearea lui Dumnezeu,
 Celui ce au mîntuit pre noi și ne-au chemat
 cu chemare sfîntă, nu după faptele noastre,
 ce după a Sa rînduială și har, Cea ce S-au
 dat noao în Hristos Iisus mai nainte de anii
 veacilor, Și arătîndu-Se acum pren ară-
 tarea Mîntuitorului nostru Iisus Hristos,
 supuînd moartea și luminînd viață și nestri-
 care pren Evanghelie, La carea m-am pus
 eu propoveduitoriu și apostol și învățătoriu
 limbilor. Pentru carea pricină și aceastea
 pătimesc; ce nu mă rușinez, pentru că știu
 la care am crezut. Și adevérit sînt că putear-
 nic iaste făgăduința mea să o păzască la
 aceea zi. Închipuirea sănătoaselor cu-
 vinte să aibi, carele de la mine le-ai auzit,
 cu credința și cu dragostea cea ce iaste în
 Hristos Iisus. Cea bună făgăduință pă-
 zeaște pren Duhul cel Sfînt, Care lăcuiaște
 întru noi. Știi aceasta, că s-au înturnat
 de la mine toți cei den Asia; dentru carii
 iaste Fighel și Ermoghen. Dea milă Dom-
 nul la a lui Onisifor casă; căci de multe ori
 m-au odihnit și de lanțul meu nu s-au ruși-
 nat, Ce, mergînd în Rîm, mai degrabă
 m-au cercat și m-au aflat. Dea-i lui Dom-
 nul să afle milă de la Domnul în ziua ceaea.
 Și cîte în Efes mi-au slujit mai bine tu știi.

CAP II

1 **L**eci tu, fiiul meu, întărește-te cu
 2 darul cel ce e întru Hristos Iisus.
 3 Și ceale ce ai auzit de la mine pren
 4 multe mărturii, aceastea le pune la
 5 oameni credincioși, carii vor putea
 6 și pre alții să înveațe. Deci tu pătimeaște
 7 rău, ca un bun oștean al lui Iisus Hristos.
 8 Nimenea oștindu-se nu se amească întru
 9 ale vieții lucruri, ca să placă celui ce au
 10 strâns oastea. Și, săvai de va și birui neș-
 11 tine, nu se coronează, de nu va birui după
 12 lege. Plugariul cel ce ostenește trebuie
 13 întâiu den roadă a lua. Socoteaște ceale
 14 ce zicu, pentru că va da ție Domnul înțe-
 15 leagere în toate. Pomeneaște pre Iisus
 16 Hristos sculat den morți, den semenția lui
 17 David, după Evanghelia mea, Întru Care-
 18 le pătimeasc eu rău pînă și în legături, ca un
 19 făcătoriu de rău. Iară cuvîntul lui Dumnezău
 20 nu e legat. Pentru aceeaa toate le rabdu
 21 pentru cei aleși, ca și ei mîntuirea să dobîn-
 22 dească, cea ce e în Hristos Iisus, cu mărire
 23 veacinică. Credincios e cuvîntul: pentru
 24 că, de am murit împreună, împreună vom și
 25 trăi; De vom răbda împreună, vom și
 împărăți; de ne vom lepăda, și Acela Să va
 lepăda de noi; De nu vom creade, Acela
 credincios rămîne, a Să tăgădui pre Sine nu
 poate. Aceastea pomeneaște, mărturi-
 sindu-le înaintea Domnului, să nu te lupți
 în cuvinte spre lucru ce nu e de nici un folos,
 spre surparea celor ce aud. Nevoiaște-te
 pre tine lămurit să te arăți la Dumnezău
 lucrătoriu nerușinat, îndireptînd cuvîntul
 adevărului. Iară ceale spurcate deșarte
 cuvinte părăsește-le; pentru că mai mult
 vor adaoge la necurăție. Și cuvîntul lor
 ca gangrena pășune vor avea; dentru care
 iaste Imeneu și Filitos, Carii prejur ade-
 văr n-au nemerit, zicînd că învierea acum
 s-au făcut, și întorc a unora credință.
 Însă cea întemeiată temelie a lui Dumnezău
 stă, avînd peceatea aceasta: „Cunoscut-au
 Domnul pre ceia ce sînt ai Lui“. Și: „Să
 depărteaze de la nedireptate tot cela ce
 numeaște numele lui Hristos“. Și în casă
 mare nu sînt numai vase de aur și de argint,
 ce și de lemn și de pămînt; și unele sînt de
 cinste, altele spre necinste. Deci, de va
 curăți neștine pre el de eale, fi-va vas spre
 cinste svințit și de bună treabă stăpînitoriu-
 lui, la tot lucrul bun fiind gătit. Iară de
 pohtele ceale tinerești fugi și goneaște direp-
 tatea, credința, dragostea, pacea, cu ceia ce
 cheamă pre Domnul den curată inemă.
 Iară ceale nebune și neînvățate cercări le
 părăsește, știind că nascu vrăjbi. Iară
 robul Domnului nu să cade să să învrăj-
 bească; ce blînd să fie cătră toți, învățătoriu
 fără răutate, Cu blîndeaște certînd pre cei ce
 stau împotrivă, ca nu vrodinioară va da Dum-
 nezău lor pocăință spre cunoașterea adevăru-

lui. Și să vor trezvi dentr-al dracului laț, 26
 vînați fiind de el la a lui voie.

CAP III

Si aceasta să știi, că în zilele ceale 1
 de-apoi sta-vor vremi nesilnice. 2
 Pentru că vor fi oameni iubitori de 3
 eiș, iubitori de argint, mîndri, si- 4
 meți, hulitori, la părinți neascultă- 5
 tori, nemulțămitori, necurați, Fără dra- 6
 goste, neîmpăcați, pîrîți, nestîmpărați, nedu- 7
 measteci, neiubitori de bine, Vînzători, 8
 obraznici, îngîmfați, mai vîrtos iubitori de 9
 dezmiardăciuni decît iubitori de Dumnezău, 10
 Avînd închipuituri de bunăcredință, iară de 11
 puterea ei tăgăduți fiind; și de aceștea te 12
 fereaște. Pentru că dentr-aceștea sînt 13
 ceia ce să tind în case și robesc muierușcile 14
 încărcate fiind cu păcatele, ducîndu-se cu 15
 pohte de multe fealiuri, Pururea învățînd 16
 și niciodinioară putînd spre cunoștința 17
 adevărului să vie. Și, în ce chip Ianis și 18
 Iamvris au stăcut împotriva lui Moisi, așa și 19
 aceștea stau împotriva adevărului, oameni 20
 stricați la minte, nelămuriți în credință. 21
 Ce nu vor procopsi spre mai mult; pentru 22
 că nebunia lor arătată va fi la toți, în ce 23
 chip și a acelora s-au făcut. Iară tu ai ur- 24
 mat învățaturii meale, cu petreacere, cu 25
 voia, cu credința, cu îndelungarea miniei,
 cu dragostea, cu răbdarea, Cu gonirile,
 cu patemele, în ce chip mi s-au făcut în Anti-
 ohia, în Iconia, în Listra; ce fealiu de goane
 am suferit; și de toate m-au mîntuit Domnul.
 Și toți ceia ce vor cu bunăcredință a trăi
 întru Hristos Iisus goni-să-vor. Iară viclea-
 nii oameni și vrăjitori vor adaoge la mai rău,
 înșelînd și înșelîndu-se. Iară tu rămii întru
 ceale ce te-ai învățat și te-ai încredințat,
 știind de la cine ai învățat: Și căci den
 pruncie sfintele slove știi, ceale ce pot să te
 înțelepțească spre mîntuire, pren credința
 cea ce e în Hristos Iisus. Toată scriptura
 de Dumnezău e suflată și de folos spre învăță-
 tură, spre vădire, spre îndireptare, spre cer-
 tarea cea cu dreptate, Ca deplin să fie
 omul lui Dumnezău, om spre tot lucrul bun
 fiind gătit deplin.

CAP IV

Mărturisescu-mă eu, drept aceeaa, 1
 înaintea lui Dumnezău și Domnu- 2
 lui Iisus Hristos, Celui ce va să 3
 judece viii și morții, după arătarea 4
 Lui și împărăția Lui: Mărturi- 5
 seaște cuvîntul, stăi asupra-i, cu bună vrea- 6
 me, fără vreame, muștră, ceartă, roagă-te 7
 cu toată îndelungarea miniei și cu învăță- 8
 tură. Pentru că va fi vreamea cînd 9
 învățătura cea sănătoasă nu o vor suferi, 10
 ce după pohtele lor asupra lor îș vor încă- 11
 ca învățători, scărpinîndu-se cu auzul 12

- 4 Și de la adevăr auzul îș vor întoarce și la
 5 basne să vor întoarce. Iară tu treaz
 fii întru toate, pătimește rău, fă lucrul
 evanghelistului, slujba ta deplin o poartă.
 6 Pentru că eu acum mă jîrtvuiescu și vremea
 7 ducerii mele au sosit. Nevoința cea bună
 m-am nevoit, calea am săvîrșit, leagea am
 8 păzit. De acuma mi să pune cununa direp-
 tății, carea va da mie Domnul în ziua ceaea,
 Cel drept judecătoriu; și nu numai mie, ce
 tuturor celor ce au îndrăgit arătarea Lui.
 9 Grăbeaște a veni cătră mine degrabă.
 10 Pentru că Dimas m-au părăsit, îndră-
 gind veacul de acum, și s-au dus la Solon;
 11 Crisp, la Galatia; Titu, în Dalmația. Luca
 iaste sîngur cu mine. Pre Marco luîndu-l,
 adu-l cu tine; pentru că iaste mie bun spre
 12 slujbă. Iară pre Tihicon l-am trimis la Efes.
 13 Pre felonul care am lăsat în Troada la Carpu,
 venind îl adu, și cărțile, mai vîrtos ceale de
 14 piale. Alexandru, faurul, multe reale au
 arătat mie; dea-i lui Domnul după lucrurile
 15 lui. De care și tu să te păzești, pentru
 că foarte stă împotrivă la ale noastre cuvinte.
 16 Întru cea dentîiu a mea răspundere nimenea
 n-au venit cu mine, ce toți m-au părăsit. Să
 17 nu se bage samă lor! Iară Domnul au
 stătut lîngă mine și m-au întărit, ca pren
 mine propoveduirea să să adevereaze și să
 auză toate limbile; și mă mîntuiiu de gura
 18 leului. Și mă va mîntui Domnul de cătră
 tot lucrul rău și mă va spăsi la împărăția
 Lui cea cerească; Căruia mărirea, în veacii
 19 veacurilor. Amin. Închină-te Prischii și
 20 Achilii și casii lui Onisifor. Erastu au
 rămas în Corinthu, iară pre Trofim l-am
 21 lăsat în Milit, fiind bolnav. Sileaște
 mai nainte de iarnă să vii. Închină-se
 ție Evul și Pudis și Linos și Clavdia
 22 și frații toți. Domnul Iisus
 Hristos, cu duhul tău.
 Darul cu voi!
 Amin.

*Cătră Timothei a doua, la a Efesului besearcă
 întîiu episcop fiind hirotonisit, scrisu-s-au
 de la Rîm, cînd de al doilea rînd au
 stătut de față Pavel la
 chesariul Neron.*

